

Nr 366.

Av herr **Widén m. fl.**, angående upphävande av lagen om investeringskonto för skog m. m.

När riksdagen 1951 antog lag om investeringskonto för skog, var avsikten att i inflationsbekämpande syfte till viss del sterilisera de goda konjunkturvinster skogen syntes komma att ge; samtidig beräknades lagen få en önskad skatteutjämnande effekt.

Det konjunkturomslag, som för skogsnäringen inträtt under 1952, har medfört att huvudmotivet för denna lagstiftning förfallit. Detta erkännes bl. a. genom det beslut regeringen fattade i konselj den 16 dennes om vissa lättnader i bestämmelserna om tvångsinsättningar å investeringskonto för skog under innevarande år. Det kan emellertid ifrågasättas om det nuvarande tvångsförfarandet ens med den modifikation, som regeringen genomfört, kan vara motiverat. Skördeskadorna under hösten 1952 ha medfört, att inom vissa områden skogsägare, som samtidigt äro jordbrukare, ha råkat i stora likviditetssvårigheter.

Kvar står emellertid den skatteutjämnande effekten. Riksdagen har genom att godkänna bevillningsutskottets utlåtanden nr 62 och 66 till 1951 års riksdag klart uttalat sig för det berättigade i en utjämning av skatten på skogsbrukets inkomster. Utjämningen kan givetvis ske på olika sätt. Riksdagen begärde i skrivelse till Kungl. Maj:t 1951 förslag om bestämmelser rörande beräkning av statlig inkomstskatt för ackumulerad inkomst vid avyttring av skog utan samband med avyttring av marken. Resultatet av pågående utredning bör avvaktas innan definitiv ståndpunkt tages till detta problem. Intet synes dock hindra att nuvarande tvångsbestämmelser upphävas och att frivillig insättning å investeringskonto medges.

Frivillig insättning på investeringskonto skulle icke endast få en ur skälighetssynpunkt erkänt berättigad skatteutjämnande effekt utan därutöver på ett effektivt sätt kunna trygga den eftersträfvade kontinuiteten i skogsvårdsarbetet landet över samt därigenom ur sysselsättningssynpunkt på ett lyckligt sätt verka konjunkturutjämnande i skogsbygderna. Vi föreslå, att rätt till sådan frivillig avsättning skall gälla för 40 % av rotvärdet och 20 % av värdet av leveransvirke. Insatta medel skola uttagas inom loppet av tio år.

Med stöd av vad ovan anförts hemställas,

att riksdagen måtte besluta

1. att nuvarande lag om investeringskonto för skog upphäves, samt

2. att frivillig insättning på investeringskonto skall få verkställas med högst 40 % av den å beskattningsåret belöpande köpeskillingen för skog, som avyttrats genom upplåtelse av avverkningsrätt, högst 20 % för avyttrade skogsprodukter samt högst 20 % av saluvärdet av skogsprodukter, som under beskattningsåret uttagits för förädling i egen rörelse och inestår högst 10 år, samt att utskottet måtte utarbeta härför erforderlig lagtext.

Stockholm den 27 januari 1953.

A Widén.

A. Olsson.

S. Rimås

Axel Gustafsson.

Manne Ståhl.

Gösta Åqvist.

Sigfrid Löfgren.

Olof Hammar.

Ragnhild Sandström.

Erik Strandh.

Sven Antby.
